

[Funct Jensen.]

den selvsamme Studiekredsfaften blot paa et saa' beskedent Forbrug af med tilnærmelsesvis det samme, eller maaske endda mere, i indirekte Skat, end de faar gennem Statstilskud.

Det er faktisk en Illustration af, hvordan det paa mange Maader virkelig forholder sig med den lovpriste og eftertragtede Statsstøtte, og det hjælper ikke i denne Forbindelse at sige, at de nævnte Skatter er Luksskatter, som enhver kan frigøre sig for. Sæt nu, Befolkningen engang tog Finansministeren paa Ordet og forsagede Luksumforbruget. Staten vilde da blive nødt til at lægge Afgiften over paa mere nødvendige Varer. Og hvis Befolkningen ogsaa gav Afkald paa dem, vilde Forbrugsskatten til Slut komme til at hvile paa det allernødvendigste, og saa vilde Hulheden i Statstøtten være aabenbar. Men foreløbig gaar det hele paa Statsstøtte, fordi det offentlige ganske ublufærdigt udnytter den menneskelige Karkters Svaghed til at skaffe sig en væsentlig Del af sine aarlige Indtægter gennem Forbrugsafgifter paa saakaldt Luksus, Ting, som i Virkeligheden ikke er Luksus, men er gaaet ind i den jævne Mands daglige Forbrug.

Vi mener altsaa, at Statsstøtte er den rene Øjenforblændelse, hvis alle skal have Støtte, men det bliver naturligvis ikke bedre af, at det kun er nogle faa, for i saa Fald betyder det, at man tager fra nogle og giver til andre. Det er vel ogsaa derfor, man er kommet mere og mere ind paa det Princip, at alle skal have, at man f. Eks. i Aar fra alle Partiers Side, undtagen Retsforbundets, gik med til en Forhøjelse af Bevillingen til Arbejdernes Oplysningsforbund, idet man, som jeg forstaar, sidste Aar bevilgede Støtte til Venstres Oplysningscentral, Den liberale Skole, og dermed maatte saa Vejen være banet for Bevilling til konservativt Oplysningsarbejde, til radikalt Oplysningsarbejde, til Retsforbundets Oplysningsarbejde og til kommunistisk Oplysningsarbejde.

Man vil maaske indvende, at Arbejdernes Oplysningsforbund ikke er socialdemokratisk. Bøjer man sig for denne Paa-stand, bliver Spørgsmaalet: Hvorfor skal Arbejderne have et særligt Oplysningsforbund, hvis det ikke er Meningen at sprede en af Arbejdersynspunkter specielt præget Oplysning, og hvis det er Meningen at præge Oplysningen af Arbejdersynspunkter, er det da socialdemokratiske Synspunkter, eller er det kommunistiske? Navnet Arbejdernes Oplysningsforbund lyder ikke i sig selv neutralt, det maa i sin Grundindstilling være poli-

tisk præget, men om det er socialdemokratisk eller kommunistisk, kan ikke være afgjort een Gang for alle, det retter sig som i alle andre Foreninger efter, hvem der til enhver Tid sidder i Nøglestillingerne.

Disse Bemærkninger skal ikke være noget Forsøg paa Kvalitetsbedømmelser mellem forskellige politiske Retninger — Oplysningsarbejde er lige berettiget fra alle Sider, men fra ingen Side berettiget til Statsstøtte. I øvrigt er det en efter min Mening haabløs Opgave for Finansudvalget at skønne over en saadan Bevillings Berettigelse, hvis man ikke følger et Princip: hvor meget vil man kunne bevilge hvert enkelt Partis Oplysningsarbejde? Det vil være nærliggende at sige, at det maa rette sig efter Partiets Størrelse, men det er et meget farligt Princip. Det betyder, at man handicapper nye og smaa Bevægelers Oplysningsarbejde, skønt det netop er de nye og smaa, der som Regel trænger mest til Støtte — Socialdemokratiet har jo ogsaa engang været et lille Parti. Tendensen udelukker det nye og favoriserer det bestaaende.

Favorisering af de store Partier ligger allerede i Regeringens Valglovsforslag, der, som bekendt, gaar ud paa at kræve 60 000 Underskrifter til Anmeldelse af et Parti. Tænk engang, hvilket Oplysningsarbejde der skal gøres, før 60 000 Underskrifter kan samles, hvis det skal ske paa Frivillighedens Grund i Opposition til de store Partiers statsstøttede Propaganda. Det er ulige og i høj Grad udemokratiske Vilkaar. En Støtte til de store Partier kan Udviklingen meget godt en Dag gøre til en Støtte for kun Regeringspartiet — Enhedspartiet, som det vist nogle Steder kaldes.

De samme Synspunkter, jeg her har gjort gældende vedrørende Arbejdernes Oplysningsforbund, gælder ogsaa, stort set, med Hensyn til Arbejderbevægelsens Bibliotek. Det er udmærket, at Arbejderbevægelsen har samlet et saadant Bibliotek, men jeg kan blot ikke se — og Retsforbundet kan ikke se — det berettigede i, at et saadant Bibliotek skal have Statsstøtte.

Man vil maaske sige, at jeg stiller det for dystert op, men det mener jeg ikke, jeg gør. Det demokratiske Samfund henter sin bedste Styrke i den enkeltes Frihed under Ansvar paa Rettens Grund. Søger Loven at erstatte Hvermands lovlige Ret med Almisselovgivning og Umyndiggørelse af den enkelte, er Demokratiet i Forfald, og at dømme efter det Omfang, Finansloven har faaet, gaar vi den forkerte Vej. Retsforbundet ønsker at virke for, at vi hurtigst faar vendt.